

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 2

Letnik: 18

Šolsko leto: 2014/2015

Mentor: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 550 izvodov

Urednica: Klara Vrabl

Uredniški odbor: Anea Bezjak,
Kaja Bračič, Lana Kolarič, Zala
Kosi, Vita Kuhar, Carina Petrič,
Vita Solina, Zala Šešerko, Zala
Vedernjak

Drage učenke in učenci, spoštovani starši in delavci šole.

Smo spet tam. Končalo se je še eno šolsko leto, polno vzponov in padcev. Polno veselih in manj veselih trenutkov. Polno izmenjav (letos je naša šola sodelovala na kar treh) in zanimivih ter poučnih izletov (prespali smo v muzeju, šli na Dunaj, v Mauthausen, na avstrijsko koroško, v Zagreb...).

Pa kaj bi razmišljali o stvareh, ki smo jih že naredili! Pogledimo raje v svetlo prihodnost, imenovano počitnice! Še malo pa bomo zapustili šolske klopi. Še malo pa bomo prosti. Naslednja dva meseca bomo lahko brali, kar si želimo (ali pa sploh ne). Naslednja dva meseca se nam ne bo treba učiti. Po mili volji bomo lahko sedeli na plaži, jedli sladoled in se sončili ali pa samo ležali doma pred televizorjem. Nič več vstajanja sredi noči, da ne bi zamudili v šolo, ki se začne veliko prehitro, nič več učiteljev, ki nam ne dovolijo, da med poukom nadoknadimo zamujen spanec, nič več učiteljev, ki si želijo videti učence, ki med

poukom sodelujejo. No ... vsaj naslednja dva meseca ne.

Preden pa se popolnoma prepustimo počitniškemu brezdelju, še pogledjmo, kaj nam je pripravila marljiva novinarska ekipa v zadnji številki Lokvanja v tem šolskem letu. Izvedeli boste nekaj več o vseh izmenjavah, v katerih smo sodelovali. O tem smo povprašali tudi pomočnico ravnateljice, gospo Vanjo Zebec Drevenšek. Kot vedno, boste tudi v tej številki prebrali intervju s športno, tehniško in kulturno faco. Izvedeli pa boste tudi kaj več o izletih, na katere smo se odpravili. Kakorkoli, lahko vam obljubim, da boste med branjem uživali.

Za konec pa bi se rada še samo poslovila, saj je to zadnja številka, katere uvodnik pripada meni. Drugo leto vas bo v uvodnikih pozdravil nekdo drug, saj jaz odhajam na srednjo šolo. Upam, da ste imeli fantastično leto in da ste se veliko naučili!

Klara Vrabl, urednica

Iz vsebine:

SPOZNAVAMO DRUGE KULTURE	2
KULTURNE STRANI	6
EKOSTRANI.....	9
ŠPORTNE STRANI.....	15
ŠPORTNA FACA	16
ZANIMIVOSTI	17
UTRINKI PROSTOVOLJCEV	20

OBVESTILO UČENCEM IN STARŠEM

Prvi šolski dan: 1. septembra 2015

6., 7., 8. in 9. razredi:
ob 8⁰⁰ v atriju šole

2., 3., 4. in 5. razredi:
ob 9⁰⁰ v atriju šole

1. razredi: ob 10⁰⁰ v prireditvenem prostoru

SPOZNAVAMO DRUGE KULTURE

INTERVJU Z VANJO ZEBEC DREVENŠEK, POMOČNICO RAVNATELJICE

Letos je naša šola sodelovala na kar treh izmenjavah. Lahko poveste, na katerih?

Najprej so se učenci in učitelji naše šole in OŠ Mladike odpravili v Pančevo. Te izmenjave se nisem udeležila. V marcu smo šli v Nemčijo, v Burghausen, izmenjava, v kateri smo sodelovali nazadnje, pa je bila s švedskim mestom Säfte.

Katera od izmenjav, ki ste se jih udeležili, vam je bila najbolj všeč?

Težko primerjam, saj zelo rada spoznavam ljudi po svetu pa tudi doma. Ker se osredotočam na pozitivne dogodke, vtise, izkušnje, je lepo kjerkoli. Ljudje smo povsod po svetu soočeni s podobnimi težavami, zahtevami, problemi, a družbeni sistemi glede na kulturo, preteklost, navade uravnavajo življenje ljudi na boljše ali slabše. Ob obiskih ravnate prednosti in slabosti vsakega sistema spoznavam preko sobivanja. Nemški družbeni sistem je v svoji težnji po pridobivanju kapitala tudi na račun zdravja ljudi bolj podoben slovenskemu, le da se Nemci tega zavedajo in želijo s solidarnostjo do revnejših, nemočnih in tujcev ublažiti vplive razslojevanja. Švedski sistem, življenje in družbene norme pa so drugačne. Njihova urejenost življenja daje vtis enakopravnosti med ljudmi in spoštovanje vsakega, spodbuja sodelovanje, zato mi je med ljudmi boljše in prijetnejše.

Kaj pa se vam zdi, da je največja razlika med nemškim in švedskim šolskim sistemom?

Švedski sistem zelo vključuje učence in jim prepušča odločitve, s tem pa tudi nalaga odgovornosti, da izpeljejo, za kar se odločijo. Švedi veliko dela opravijo v šoli, učitelji pa to delo nadzorujejo. V obeh sistemih sem zaznala obvezo in odgovornost učiteljev za doseganje minimalnega znanja učencev v taki meri, da do najslabše ocene (F) skorajda ne sme priti. Iskanje vzroka neuspeha in iskanje rešitev za ta problem ter vključevanje cele ekipe delavcev na šoli za

pomoč takšnim učencem mi je pri obeh sistemih zelo všeč.

Se vam taki sistem zdi boljši kot ta, ki ga imamo v Sloveniji?

Tudi to težko primerjamo, ker je družba drugačna, kot je naša. Državi, ki sem ju obiskala imata demokracijo že dolgo, mi pa se je šele učimo. Tudi lastno državo imamo prekratek čas, da bi se lahko naučili gospodarjenja v dobro vseh. Mogoče tudi tukaj tiči problem, da mi zelo težko sprejemamo odločitve z vso odgovornostjo, medtem ko je takšen način delovanja v družbi njim zelo blizu. Mi raje živimo v sistemu, kjer nam je delo naloženo, ne da bi pokazali samoiniciativnost, da se lahko v primeru napak, neuspehov izgovarjamo na druge. V izmenjavah torej vedno svoje kvalitete potrdimo in dobimo vizijo, kaj in kako bi lahko počeli, da bi bilo vsem bolje.

Kaj mislite, zakaj so izmenjave dobre tudi za nas, učence?

Ker si tudi vi poiščete prijatelje in vidite, kako živijo drugje. Zato, da vadite jezik in si tudi zapolnite besednjak z novimi besedami, ker doživite tudi drugačno pokrajino. Pa tudi med seboj stkete tesnejše vezi, ker je potovanje z avtobusom lahko zabavno, čeprav je dolgo. Tudi učitelji bolje spoznamo otroke, ki gredo na izmenjave, učenci pa učitelje.

Pogovarjala se je: Klara Vrabl, 9. a

IZMENJAVA Z OŠ DŽURA JAKŠIĆ PANČEVO

Od 14. do 16. novembra 2014 smo bili učenci ptujskih osnovnih šol Ljudski vrt, Mladika in Grajena priča izjemni srbski radodarnosti, skromnosti in gostoljubnosti, ki se je začela že na začetku, ko smo polni pričakovanj in upanja končali 8-urno vožnjo iz Ptuja do Pančeva.

Naši gostitelji so nas pričakali z njihovimi tradicionalnimi dobrotami ter plesalci, ki so plesali ob pihalni godbi. Sprejeli so nas z odprtimi rokami in željo, da bi od tam odšli polni pozitivnih vtisov. Del sprejema, hkrati pa priložnost za navezovanje stikov in spoznavanje kultur, je predstavljal tudi ples,

ki so ga organizirali v njihovi šoli na prvi večer.

Naslednji dan smo se skupaj z družinami, pri katerih smo bivali, odločili, kako ga bomo preživeli. Večina se nas je udeležila dopoldanske rokometne tekme, na kateri so rokometasi Pančeva zmagali, nadaljevali pa smo z ogledom srbskega glavnega mesta – Beograda. To je bila priložnost, da smo zaznali družbene razlike in primerjali naše in njihovo življenje. V nedeljo pa smo se vsi udeležili vodenega ogleda mesta Pančeva, pojedli malico in že je bilo naše druženje pri koncu. In ker smo se tega zavedali, smo se pogovarjali s solznimi očmi, ko pa smo se dokončno poslovili, smo z lepimi vtisi in novimi prijatelji v spominu sedli na avtobus in se odpeljali nazaj domov.

Trije dnevi, ki so nam vsem minili v hipu, so s seboj prinesli veliko lepih trenutkov, pa tudi prijateljev, ki jih ne bomo nikdar pozabili. Vsi smo veseli, da smo se lahko te izmenjave udeležili in bili del te izkušnje. Mogoče pa se še kdaj oglasimo pri naših gostiteljih.

Zala Šešerko, 9. a

IZMENJAVA Z NEMČIJO

V ponedeljek, 23. 4. 2015, smo se učenci sedmih, osmih in devetih razredov odpravili na izmenjavo v Nemčijo. Sodelovali smo v izmenjavi med našo šolo in Franz Xaver Gruber Mittelschule v Burghausnu. Po šestih

urah vožnje smo prispeli v Nemčijo in se nastanili pri družinah, pri katerih smo bivali cel teden. Naslednji dan smo sodelovali tudi pri njihovem pouku. Med poukom v Nemčiji in pri nas ni bilo zaznati velike razlike, saj pouk poteka približno enako. Po zaključku pouka smo si ogledali mesto Burghausen. Mesto je lepo urejeno in zelo zanimivo.

Naslednji dan smo se odpravili v veliko mesto, imenovano Passau. Tam smo si ogledali nekaj največjih znamenitosti v Nemčiji. Peljali smo se tudi z ladjo. Končno smo prišli v mesto, kjer smo si lahko tudi kaj kupili. To je bilo zelo veliko mesto in imelo je tudi veliko nakupovalnih centrov. Po napornem izletu smo se z avtobusom

odpeljali nazaj v Burghausen in odšli nazaj k »svojim« družinam, pri katerih smo se pošteno najedli in odpočili.

In tukaj je bil že četrtek. Vsi učenci smo bili vznemirjeni, saj je to bil naš zadnji dan v Nemčiji. Zjutraj smo se spet odpravili v šolo, kjer smo imeli vaje za večerni program. Po generalki smo imeli prosto popoldne s svojimi družinami. Uživali smo še zadnje trenutke s svojimi novimi prijatelji. Napočil je čas, da smo se odpravili v šolo, kjer smo pokazali naše talente. Odrezali smo se zelo dobro, saj so bili tudi naši nemški prijatelji zelo navdušeni. Tam smo lahko poskusili tudi različne jedi, z vseh koncev sveta. Nekatere

so bile zelo okusne, nekatere pa tudi ne. Po končanem programu smo si ogledali tekmo nemških učencev. Bili so res zelo dobri.

Ko se je zabava končala, smo odšli nazaj k družinam, kjer smo spakirali prtljago in se utrujeni odpravili v toplo posteljo.

Naslednji dan smo se zbudili z žalostno mislijo, saj smo se zavedali, da bomo naše nemške prijatelje videli komaj čez eno leto. Poslovili smo se in se odpravili nazaj proti Sloveniji. Ta izkušnja nam bo gotovo ostala v spominu, saj smo stkali nove prijateljske vezi in doživeli prelep teden.

Vita Solina, 8. c

OBRAZI ŠVEDSKE

I.

POTOVANJE NA ŠVEDSKO

Po dolгих urah vožnje smo končno pripotovali na Švedsko. Spet smo se lahko videli s svojimi prijatelji in si po letu dni skočili v objem.

Na Švedskem smo bili slab teden in v tem času smo si ogledali veliko zanimivosti, znamenitosti, okušali smo nove okuse ter opazovali navade drugega naroda. Odpravili smo se tudi v muzej podjetja Volvo in

Universum v Goteborgu, ki je drugo največje mesto na Švedskem.

Ogledali smo si tudi Vikinško vas, kjer smo se lahko preizkusili v različnih delavnicah, imeli smo tudi piknik in tudi prosti dan, ki smo ga lahko preživeli po želji s svojimi gostitelji.

Po bivanju na Švedskem smo se poslovili od prijateljev in se odpravili na dolgo pot do naše domovine. Veliko zanimivega smo doživeli in veliko novega spoznali, najpomembneje pa je to, da smo dobili nove prijatelje in z njimi zgradili močne prijateljske vezi, ki nikdar ne bodo pozabljene.

Dogodivščina, ki se bo marsikateremu od nas, ki smo je bili deležni, vtisnila v spomin. Izkušnja, ki se je bomo vedno spominjali z nasmeškom, in prijatelji, ki so zapolnili delček naših src.

Lana Kolarič, 8. c

II.

IZKUŠNJA, KI OSTANE ZA VEDNO

Letos je potekala že osma izmenjava otrok naše šole z otroki iz šole Tingvallaskolan iz mesta Säffle. Mesto leži ob jezeru Vänern, ki je po površini tako veliko kot četrтина Slovenije. Lani so nas obiskali Švedi, zdaj pa smo jim vrnili obisk. V letu dni, odkar so bili pri nas, smo si dopisovali preko facebooka in drugih družabnih omrežij, med nami pa so se stkale nitke prijateljstva.

Na pot smo se z avtobusom izpred šole odpravili v nedeljo, 17. 5. 2015 ob 13. uri. Ko sem se ozrla po obrazih staršev, sem videla, da so nestrpni in živčni, nekateri pa tudi nasmejani, saj najbrž niso želeli pokazati zaskrbljenosti. Še zadnjič smo pomahali v slovo in avtobus je odpeljal proti 2000 km in 28 ur oddaljenemu cilju na mrzlem severu Evrope. Na pot se nas je odpravilo 37 otrok, 9 staršev,

učiteljice Vanja Zebec Drevenšek, Darja Erbus, Mateja Kelner, Petra Vujnovič ter seveda gospa ravnateljica Tatjana Vaupotič Zemljič. Prepotovali smo Avstrijo in Nemčijo, s prvim trajektom smo prispeli na Dansko, drugi trajekt pa nas je popeljal na Švedsko. Od pristanišča v Helsingborgu nas je do cilja čakalo še približno 400 km vožnje.

V Säffle smo prispeli v ponedeljek ob 17. uri popoldan. Naši gostitelji so nas že čakali pred šolo. Kljub dolgi vožnji smo se počutili odlično, saj smo spet videli svoje prijatelje in prepričana sem, da smo vsi klepetali z njimi še dolgo v noč.

Takoj naslednji dan je prišel čas za spoznavanje švedske kulture, načina življenja in šole. Najprej smo se zbrali na šoli Tegnerskolan, kjer so nam pripravili kratek sprejem, nato pa smo se učenci pridružili našim švedskim prijateljem pri pouku. Ta je bolj sproščen od našega – otroci pridno poslušajo, imajo pa tudi daljše odmore, med katerimi se sproščajo na svežem zraku. Daljši odmori so nam bili sicer všeč, ampak kaj hitro smo ugotovili, da ni prav nič prijetno skakati naokoli, ko je zunaj pičlih 10°C, povrhu vsega pa še dežuje. Seveda pa je vsako slabo za nekaj dobro in tudi tokrat je bilo tako. V šolah imajo namreč posebne ogrevane omare, v katere lahko daš čevlje in oblačila, da se posušijo in ogrejejo. Povem vam, da ni lepšega kot topli čevlji na premraženih stopalih. Popoldan smo imeli piknik ob jezeru. Dva izmed naših švedskih prijateljev sta se veselo namočila v mrzli vodi, nas pa je že samo, ko smo ju gledali, še bolj zeblo. Po pikniku so nekateri gledali filme, drugi smo se grel v masažnem bazenu, spet tretji so šli iskat lose. Naša ravnateljica nam je namreč za sliko losa, tistega pravega, ki diha in se premika, obljubila majhno nagrado. In tako smo vsak po svoje preživeli drugi dan izmenjave.

V sredo smo imeli organiziran izlet v Göteborg, kjer smo si ogledali dva muzeja. Prvi je bil velikanski Univezum, ki predstavlja življenje od nekoč do danes. V njem smo tako spoznali izumrle mamute, sprehodili smo se skozi tropski deževni gozd, fascinirali so nas morski psi v ogromnem akvariju in najnevarnejše živali na planetu, zabavali pa smo se tudi v vesoljskih ladjah. Drugi muzej je bil muzej Volvo, kjer smo si ogledali najstarejše pa tudi najnovejše avtomobile, najbolj pa nas je pritegnil avto iz lego kock. V Säffle smo se vrnili zvečer, utrujeni in polni novih vtisov.

V četrtek je prišel dan za spoznavanje vikingov. Skupaj z gostitelji smo se odpeljali do Nysätera, mesteca ob jezeru, kjer je postavljena vikinška vasica. Tam smo streljali z lokom, metali sekire, veslali pa smo tudi na pravi vikinški ladji. Zdaj smo bili že navajeni posebnosti švedke kuhinje. Poskusili smo že njihove značilne mesne kroglice iz losovega mesa, uživali v okusu njihovih odličnih čokolad in se sladkali s kanelbullarji – švedskimi cimetovimi kolački.

Petek je bil zadnji dan našega obiska. Vse bolj se je čutila žalost, da moramo oditi. Dopoldan smo izkoristili za priprave na kulturni program, popoldan pa za pakiranje in še zadnje nakupe. Ob 17. uri smo imeli v kinu poslovilni program, nato pa smo se odpravili na večerjo v šolo.

Še prekmalu je prišla 20. ura in s tem čas za naš odhod. Videli smo veliko objemov in solz, žalostnih in obupanih pogledov, pa tudi veselje, da se vračamo domov. Naši švedski prijatelji so se vrnili na svoje domove, nas pa je ponovno čakalo 28 ur naporene vožnje domov, ki smo si jo popestrili z ogledom filmov, pogovarjanjem, poslušanjem glasbe, petjem in seveda spanjem.

Domov smo prišli v soboto, 23. 5. 2015, tik pred polnočjo. Starši so nas že nestrpno čakali na parkirišču in mi smo jim stekli v objem. Rastovorili smo avtobus, poiskali svojo prtljago in se odpravili domov. Po enem tednu smo spet spali v svojih posteljah, v domačem okolju.

Potovanje je bilo ne glede na dolgo pot čudovito, saj smo prejeli bogato darilo. Doživeli smo košček Švedske od blizu, spoznali smo njihov način izobraževanja, razmišljanja, njihovo kulturo in zgodovino, njihove znamenitosti, ki smo jih prej videli le po televiziji in na spletu. Za vse nas je bila to izjemna in nepozabna izkušnja, ki bo z nami ostala za vedno in nam, upam da, v življenju omogočila, da gremo preko sebe in spoznamo, da biti drugačen ni nič slabše in da je prav drugačnost tista, ki nas bogati in dela ta svet lepši.

KULTURNE STRANI

PARADA UČENJA

Naša razredničarka Simona Hajnal in učiteljica dramskega krožka Simona Hazimali sta nam povedali, da se bomo učenci 4. a udeležili Parade učenja.

Le kaj naj bi to bilo, smo se spraševali. Izvedeli smo, da je to vseslovenska prireditev, kjer se v mestnih jedrih predstavijo različne šole in na stojnicah predstavijo svoje izdelke. Vse to poteka v okviru tedna vseživljenjskega učenja.

Super! Zelo smo bili veseli, saj ta dan ne bo pouka, ampak ga bomo preživeli malo drugače. Takoj smo začeli s pripravami. Izdelali smo okrog 80 lokvanjev iz papirja, poiskali izdelke, ki bi najbolje predstavili našo šolo. Hkrati smo se začeli v okviru dramskega krožka pripravljati na nastop z igrico Račke gredo v šolo. Račke smo izbrali zato, saj je naša šolska maskota račka Vrtačka in šola stoji ob ribniku polnem lokvanjev in rac.

Tako smo v torek, 19. 5. 2015, odšli na Mestni trg, kjer so se predstavile vse Ptujске šole. Najprej smo pripravili stojnico z našimi izdelki in si razdelili delo. Izdelovali smo lokvanje in jih delili mimoidočim. Naša stojnica je zelo izstopala, saj je bila vsa v rumeno modrih odtenkih pa tudi vsi učenci smo imeli enake majice.

Ob 11. uri smo bili na vrsti za nastop na ogromnem odru pred Mestno hišo. Ko sem nastopala kot majhna račka, sem imela na začetku malo treme, a je hitro minila. Predstavili smo šolo, naše dosežke, tri deklamacije pesmi našega učitelja in pesnika Davida Bedrača, zapeli smo himno, predstavili sta se plesna skupina deklic iz 5. c in šolski band iz 7. c. Mislim, da smo bile s predstavo zelo uspešne in veliko gledalcev nas je zelo pohvalilo.

Sončen dan je hitro minil in vrniti smo se morali nazaj v šolo, polni prelepih vtisov.

Eva Ivančič, 4. a

BESEDE SO SE SPREHODILE PO ODRU

Kot vsako leto se je tudi letos na naši šoli odvil literarni večer, saj je že 20. leto zapored izšlo literarno glasilo Čar besede moje. Tudi letos v njem ni manjkalo izvirnih besedil, ki so jih napisali otroci od prvega pa vse do devetega razreda.

Na literarnem večeru so učenci del svojih prispevkov tudi prebrali, preostanek pa ste lahko zasledili in sami prebrali (in še preberete!) v glasilu.

Prireditev se je začela z »modno revijo« besed. Otroci so se z različnimi besedami v rokah sprehodili po odru. Na prireditvi pa ni manjkalo niti glasbenih točk, ki so dogajanje le še popestrile. Dobro vzdušje pa sta vzdrževali voditeljici Jerca Feguš in Eva Zala Majcenovič.

Na koncu smo si vsi skupaj lahko oddahnili, saj smo skozi speljali še eno čudovito prireditev.

Kaja Bračič, 9. a

DAN EVROPE

V petek, 8. 5. 2015, smo se pevci naše šole udeležili prireditve ob dnevu Evrope. Z učiteljico Jernejo Bombek smo se odpravili proti ptujskemu parku. Ko smo prišli, so bili tam že zbrani mladinski pevski zbori in pevski zbor Gimnazije Ptuj. Toliko nas je prišlo le zato, da bi odpeli dve himni: evropsko in slovensko. Najprej smo imeli generalko, nato pa smo se usedli na travo in čakali. Med govori so nam razdelili s helijem napolnjene balone in nam pojasnili, da jih moramo ob dvigu evropske zastave vsi naenkrat spustiti v zrak, da bodo baloni odleteli. Bil je vroč dan, sonce je bilo točno nad nami, a nikjer nobene sence.

Dobili smo znak, da vstanemo in odpojemo himni. Zborovodkinja iz Osnovne šole Mladika nam je dala znak za začetek prve himne. Odpeli smo jo zelo dobro, vsaj takšen občutek sem imela. Še vedno nam je bilo vroče, zapeti pa smo morali še eno pesem. Po nekaj minutah čakanja je pred nas stopila zborovodkinja iz Gimnazije Ptuj in nam dala znak, da zapojemo še drugo himno. Tokrat je bilo drugače kot na generalki. Evropska zastava se je med našim petjem počasi dvigala in ob koncu evropske himne je veličastno plapolala nad našimi glavami. Vsi pevci, ki smo bili tam, smo izpustili balone, tako da so poleteli v zrak in se jih je videlo še lep čas. Nekateri baloni so se porazgubili po mestu, nekatere pa je odneslo v višave.

Nato smo se pevci lahko umaknili v sence dreves in nam je malce odleglo od vročine. Po končanih govorih smo dobili malico – polnjen francoski rogljiček in plastenko vode. Vodo smo kar hitro spili, saj smo bili žejni od sedenja v vročini. Ponudili so nam tudi nekaj balonov, ki jih še niso spustili. Počasi smo se odpravili proti šoli. Vso pot smo pevci razglabljali o vročini in o prireditvi, na kateri smo imeli glavno vlogo.

Ko smo se vrnili nazaj v šolo, smo se preoblekli iz zborovskih majic v naše stare šolske majice in se polni vtisov odpravili domov.

Ajda Foltin, 6. b

KULTURNA FACA

ŠPELA HAJNAL

Špela Hajnal je učenka, ki se rada druží s pesmicami in zgodbicami, rada si jih izmišljuje in zapisuje. Njeno literarno delo o foliji smo lahko med drugimi slišali na literarnem večeru Čar besede moje, prisluhnili pa smo ji lahko tudi na literarnem večeru. O njeni ljubezni do pisanja smo ji zastavili nekaj vprašanj ...

V kateri razred hodiš?

Hodim v 3. b razred.

Kaj najraje počneš v prostem času?

Rada pišem pesmi in zgodbe.

Raje pišeš pesmi ali zgodbe?

Oboje rada pišem, vendar raje pesmi.

O čem najraje pišeš?

O tistem, kar mi pride na pamet.

Kako si se odločila, da boš začela pisati pesmi?

Nek večer, preden sem šla spat, sem si izmislila pesem. Naslednji dan pa sem jo zapisala. Potem mi je mami rekla, naj še kaj napišem.

Pišeš pesmi večinoma v šoli ali raje doma?

Ponavadi doma.

Ti doma kdo pomaga pri pisanju?

Večinoma ne, saj skoraj vedno pišem sama.

Želiš s pisanjem nadaljevati tudi, ko boš starejša?

Da, ker zelo rada pišem pesmi!

Pogovarjala se je: Kaja Bračič, 9. a

EKOSTRANI

NAŠE EKOŠOLSKO LETO

Kaj vse smo počeli:

- zbiralali živila in odpadni tekstil,
- zbiralali zamaške,
- ločevali odpadke,
- varčevali z energijo,
- očistili okolico šole,
- skrbeli za šolski vrtiček,
- izvedli delavnice Zero waste,
- izvedli počitniške ustvarjalne delavnice,
- zmagali na državnem tekmovanju Zeleno pero (Čestitke Carini Petrič!),
- sodelovali v projektu Lahkotni svet,
- tekmovali v Ekokvizu.

JE SVETLOBA RES SVETLA?

Sprehoda v nočnih urah nas ni prav nič strah, saj je vse okrog nas prav lepo osvetljeno, skoraj tako kot podnevi. Pa je vsaka svetloba dobra? No, prelevila sem se v nočno ptico in poskušala pogledati svetlobo še z druge strani, ki je vsak ne opazi. Problem je torej v svetlobnem onesnaževanju, ki je v primerjavi z drugimi oblikami onesnaževanja precej prikrito, razen če smo ekolog, astronom ali nočna žival. Zanimalo me je, kakšne so razmere na tem področju in kaj lahko storimo. Jaz, ljudje okoli mene – vsi.

Ste vedeli, da svetlobno onesnaženje ali vsiljeno svetlobo povzročajo javna razsvetljava, razsvetljava fasad in reklamnih panojev? Da je vsak dan na novo osvetljenih 6 km² površin v Evropi ter da se je onesnaženje do leta 2007 povečevalo kar za 8 % letno? Če ne, je pomembno, da vsaj ozavestite posledice delovanja vsiljene svetlobe, saj ta zmanjšuje zmožnost opazovanja zvezd, trati energijo, moten je spanec in posledično zdravje ljudi, negativne vplive pa občutijo tudi nočne živali (netopirji, nočni metulji).

Razmere v Sloveniji

V Sloveniji je svetloba svojo negativno moč že pokazala. Slovenija je med najbolj svetlobno onesnaženimi evropskimi državami. Izgube zaradi premočne razsvetljave so znatne (10 milijonov €/letno). Kakor vidimo, je škoda zraven okoljske tudi gospodarska.

Zanimive in dobre rešitve pa na srečo vedno obstajajo. Tak primer rešitve je bil predlagan v okviru evropskega projekta Life+ Življenje ponoči za osvetlitev cerkva, ki so dom netopirjev in privabijo nočne metulje. Razvili so svetilke, zasenčene z lasersko izrezanimi maskami v obliki cerkvenih stavb, ki preprečujejo uhajanje svetlobe v nebo. Tako so svetilke postale nezanimive za nočne metulje in imele dober učinek za netopirje.

Vlada lahko izvrši velik doprinos k rešitvi problematike. V Sloveniji imamo od leta 2007 Uredbo o mejnih vrednostih svetlobnega onesnaževanja okolja. Namen uredbe je bil poskrbeti za varstvo narave, bivalnih prostorov, ljudi in astronomskih opazovanj pred škodljivim delovanjem svetlobnega onesnaževanja ter zmanjšanje porabe električne energije. Določa roke za prilagoditev obstoječih svetilk (od leta 2008 do 2016). Za prekrške po tej uredbi so predvidene kazni. Stare svetilke bomo zamenjali z ekološkimi. Preverimo, ali prepoznamo razliko med ekološko in nezasenčeno svetilko.

Uredba določa uporabo svetilk, katerih delež svetlobnega toka, ki seva navzgor, je enak 0 % (ne seva nad vodoravnico), razen če je moč svetilke manjša od 20 W. To je t. i. ekološka svetilka, ki je tudi nepredušno zaprta (da se žuželke ne morejo ujeti) in ne povzroča bleščanja.

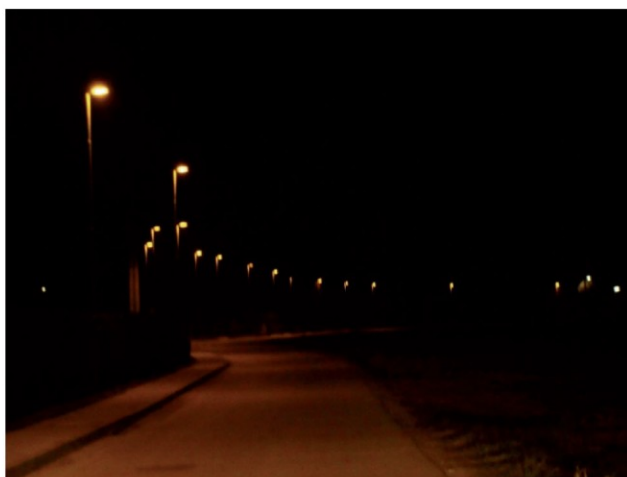
Nezasenčene svetilke, iz katerih se svetloba nekontrolirano širi na vse strani, so neustrezne.

Vlada ima veliko moč pri odpravljanju problema. Super je, če to moč pravilno uporabiš. Utrnilo se mi je nekaj idej, ki bi jih vlada še lahko udejanjila.

MO Ptuj dobila dvoboj s svetlobnim onesnaževanjem

Živim v okolici Ptuja in zanimalo me je, kako tak problem rešujejo tukaj, v mestni občini Ptuj. Nisem ostala razočarana. Mestna občina Ptuj je uspešno izvedla ukrepe po v članku že omenjeni uredbi. Bila je razglašena za energetske najučinkovitejšo občino v Sloveniji. Zamenjali so večino obstoječih svetilk in dosegli 63% zmanjšanje porabe električne energije. Uvedli so tudi centralno regulacijo javne razsvetljave in s tem dodatno prispevali nekaj dobrega s finančnega in okoljskega vidika. Dobro je vedeti, da je pri tovrstnih projektih možno koristiti evropska sredstva. Mestna občina Ptuj je to tudi naredila. Upam, da bodo vse slovenske občine v čim krajšem času izvršile enake ukrepe kot ptujski in s tem izboljšale Slovenijo.

Tako nevsiljivo in prijetno zgleda osvetlitev z novimi svetilkami, ki ne sevajo nad vodoravnico; občina Ptuj, četrtna skupnost Spuhlja (foto: Carina Petrič)

Na mladih svet stoji

Sedaj pa se je že skoraj nujno vprašati, kakšno moč imamo pri vsem tem mladi? Se zavedamo problema? Da bi vse to ugotovila, sem naredila anketo med svojimi sošolci.

Novoletno drevo sem zmeraj z veseljem okrasila z doma izdelanimi okraski. Sedaj mi je pravzaprav jasno, da s tem prispevam svoj čisto majhen delček k dobrobiti Zemlje.

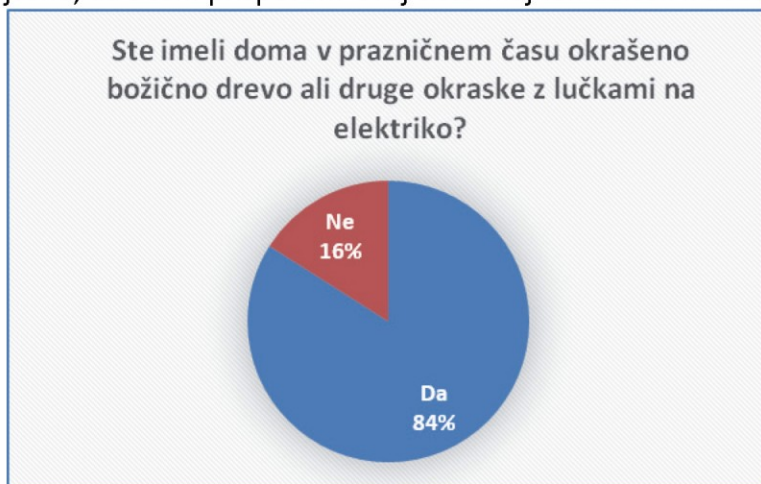

Diagram št. 1: Okraševanje

Večina učencev spi v popolni temi. Torej se zavedajo, kaj je zdravo.

Zanimalo me je tudi, če sošolci spijo v popolni temi, saj ima izpostavljenost svetlobi med spanjem negativen vpliv na zdravje (prekinitev tvorbe spalnega hormona melatonina in posledična obolenja).

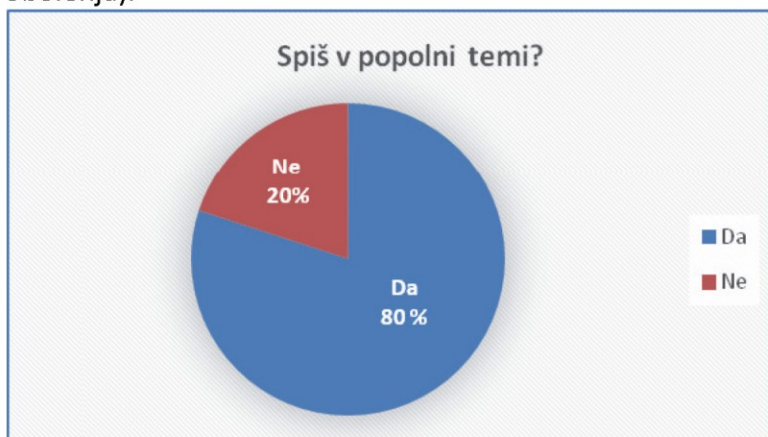

Diagram št. 2: Spanje v temi

Nekaj čez polovico se jih zaveda, da je svetloba prav tako dejavnik onesnaženosti planeta.

Kakšna je ozaveščenost o svetlobnem onesnaževanju?

Diagram št. 3: Ozaveščenost

Velika večina učencev je doma za dekoracijo v prazničnem času prižgalo lučke na elektriko.

Razmišljala sem o tem, kaj bi lahko storila jaz in moji bližnji kot prispevek k lepšemu planetu. Da bi to postalo navada, ne pa samo zapisane besede.

UKREPI POSAMEZNIKOV ZA ZMANJŠANJE SVETLOBNEGA ONESNAŽEVANJA

1. Luči naj bodo prižgane le v prostoru, kjer se trenutno nahajamo.
2. Namesto razsvetljave za varnost uporabimo sodobne varnostne kamere, ki delujejo brez umetne svetlobe.
3. V prostorih, kjer preživimo zelo malo časa, uporabljajmo razsvetljavo na senzor gibanja.
4. Zunaj uporabljajmo zasenčene svetilke, ki ne svetijo nad vodoravnico.
5. V prazničnem času ne pretiravajmo z okraševanjem z lučkami na elektriko.

Tako velik problem moramo reševati celostno. Od posameznika do sveta.

Naj nas vodi naslednji pregovor: Dejanja so sadeži, besede le listi. [grški pregovor]

Poskrbimo, da svetloba ne bo presvetlila našega planeta, temveč mu bo dajala sijaj, ki si ga zasluži!

Carina Petrič, 9. a

PROJEKT »LAHKOTNI SVET«

Podjetje Talum v tem letu praznuje 60 let obstoja. V ta namen so si zamislili projekt z naslovom Lahkotni svet, v okviru katerega sta pod peresom pisateljice Janje Vidmar nastali dve zgodbi, namenjeni dvema različnima starostnima skupinama otrok – Kolo v žepu in Lahkotni svet. Otrokom sta približali ravnanje z odpadki iz aluminija, pomen reciklaže za okolje ter jih z idejami spodbudili k ustvarjanju na temo aluminija. K projektu je na povabilo podjetja pristopila tudi naša šola.

V tednu dejavnosti ob dnevu šole so učenci naše šole ustvarjali raznolike umetniške izdelke iz aluminija. V prostorih šole je nastala razstava, ki odraža široko paleto idej učiteljic in učiteljev, podprto z neizmerno širino domišljije učencev ter delavnost in vztrajnost spretnih prstov ustvarjalcev pri učnih urah. Zahvala Talumu za poslan material in spodbude k sodelovanju.

Nastala je tudi tale kratka pravljica:

Nekoč pred davnimi časi so v naših krajih živeli majhni ljudje. Nekateri so se imenovali

vitamini, drugi minerali in tretji kovine. Vitamini so bili vedno veseli in razigrani, živih barv in z njimi ti ni bilo nikoli dolgčas. Minerali so bili sramežljivi in niso najbolj marali družbe. Kovine pa so bile hladne, nesramne, težke in ni jih bilo lahko prenašati. Le ena izmed njih je bila drugačna. To je bil aluminij. Mali Alu (tako so ga klicali) je prihajal iz družine mehkih kovin. Imel je mamo Indij, očeta Galija, sestre Talij in Bizmut ter brata, ki jima je bilo ime Svinec in Kositer.

Imeli so se zelo radi. Alu je bil zagledan v Skandij, najlepšo kovino. Tako so vsaj pravili. Ampak ni ga niti opazila. Alu je bil zelo žalosten. Moral se je poročiti s Platino. Imela sta kar 37 otrok, malih aluminijev. Bilo jih je preveč, da bi lahko skrbela za vse, zato sta zgradila tovarno, v kateri so skrbeli za njih. Poimenovala sta jo po najmlajšem otroku, Talumu. Tako se še dandanes ta tovarna imenuje Talum.

Jerca Feguš, 7.c

EKOKVIZ

Tudi v letošnjem letu so se učenci 6., 7. in 8. razreda pomerili v ekipnem tekmovanju v ekoznanju. V 11 ekipah je sodelovalo 33 učencev.

»Čebele in medonosne rastline« je bila tema, ki so jo podrobneje raziskovali šestošolci. Spoznavali so čebele, njihovo življenje, njihov doprinos k zdravju posameznika, delo čebelarjev, pomen čebel za vsa živa bitja na Zemlji, tako za človeka, živali, kot za rastline, ter spoznavali medonosne rastline.

Sedmošolci so se poglobili v temo »Les«, kjer so podrobneje spoznali les, različna drevesa,

njihovo sestavo, drevesne vrste in lesno predelovalno industrijo. Spoznali so še, da je Slovenija po deležu gozdnih površin 3. država v Evropi, takoj za Finsko in Švedsko.

Osmošolci so se v temi »Energija« podrobneje spoznali z najrazličnejšimi viri za pridobivanje energije na Zemlji, s problematiko, ki se v zadnjem času pojavlja v zvezi s preveliko porabo neobnovljivih virov energije, načini, kako z energijo varčevati v vsakdanjem življenju in s kopico obnovljivih virov energije, ki predstavljajo in zagotavljajo prihodnost našega življenja.

Koordinatorke EKOŠOLE: Petra Vujnovič in Mateja Prša

TEHNIŠKI FACI

ŽIGA TRBOVIČ IN TEVŽ LEVSTIK

*Predstavljamo vam sveži tehniški faci, da boste na tekočem o tehniškem dogajanju na naši šoli. Lahko bi rekli, da se mlajši učenci učijo od starejših, ampak tudi starejši učenci se naučijo kaj dobrega od mlajših. Aktualni tehniški faci sta sošolca **Žiga Trbovič** in **Tevž Levstik**, učenca 3. c. Dokazujeta, da lahko človek že zelo hitro spozna, kaj ga veseli. Nekoč si želita sodelovati na tekmovanjih iz tehnike, za zdaj pa pridno obiskujeta modelarski krožek. Pohvalita se lahko že s prvimi izdelki, govora pa je bilo tudi o načrtih v prihodnosti. Preberite.*

Od kdaj vaju veseli tehnika?

Žiga: Od 3. leta.

Tevž: Od 1. razreda.

Kdo vaju je navdušil? Zakaj?

Žiga: Navdušil me je ati. Rad imam elektriko in rad ustvarjam.

Tevž: Mene pa je navdušil brat Vito. Rad ustvarjam in izdelujem.

Nam zaupata, kaj trenutno nastaja pod vajinimi spretnimi prstki?

Žiga: Delam disko kroglo. Sam pa sem že izdelal ulično svetilko in doma ventilator na sončne celice.

Tevž: Pomagam Žigu pri izdelovanju disko krogle, sam pa delam namizno lučko.

Kaj počneta v prostem času?

Žiga: Pri babici si poiščem kable in jih sestavljam, raziskujem delovanje strojev, gledam risanke, treniram aikido, igram harmoniko ter bobne, dober sem bil pri plavanju (lani sem tekmoval za šolo in dosegel 2. mesto).

Tevž: Igram se, treniram boks in plavanje ter 1 leto igram harmoniko.

Modelarski krožek obiskujejo večinoma učenci starejši od vaju. Kako sta se jim pridružila? Kako dolgo ga že obiskujeta?

Žiga: Sama sva rekla, da ga želiva obiskovati. Obiskujem ga 2 meseca.

Tevž: Jaz ga obiskujem 1 mesec, 1-krat na teden dve šolski uri.

Iz česa najraje izdelujeta?

Žiga: Iz lesa, elektrike.

Tevž: Iz lesa, elektrike, kovine ter plastike.

Kaj ti tehnika pomeni?

Žiga: Prinesla mi bo uspeh, ko bom večji.

Tevž: Rad jo imam, ker uživam ob ustvarjanju.

Veliko uspešnih ljudi ima svoje vzornike. Pa vidva?

Žiga: Moj vzornik je ati.

Tevž: Moj pa starejši brat Vito.

Radovedni smo, kakšne načrte imata? Kaj bosta še vse ustvarila? Že poznata svoj poklic?

Žiga: Izdelal bom vodni gliser. Po poklicu želim postati električar.

Tevž: Predelal bom helikopter, da se bo lahko peljal po vodi. Za poklic pa še ne vem.

Žiga in Tevž, želimo vama obilo veselja in uspehov ob raziskovanju tehnike. Prav gotovo bosta še veliko ustvarila, ob tem uživala ter razveseljevala sebe in ljudi okoli vaju.

Pripravili: Blažka Šalamun in Carina Petrič, 9. a

ŠPORTNE STRANI

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Ja, pa smo jo dočakali. Otroško varnostno olimpijado! To je vsakoletno tekmovanje v spretnostni vožnji s kolesom, gasilski vaji, poznavanju prometnih in varnostnih pravil.

Vključena so znanja iz civilne zaščite, policije, rdečega križa in gasilstva. Učenci 4. a, b, c in g smo se 6. 5. 2015 zbrali v OŠ Cirkovce. Bila je velika gneča, saj je tekmovalo kar 23 skupin.

Tekmovanje je potekalo v štirih panogah in zraven znanja moraš imeti tudi srečo, da za nasprotnika dobiš ekipo, ki je manj spretna. Najprej smo tekmovali v metanju kocke in odgovarjanju na vprašanja. Super nam je šlo! Figura se je ustavila na modrem polju in odgovarjati je morala naša učiteljica, tako da smo dobili dodatnih 20 točk. Sledila je spretnostna vožnja s kolesom in iskanje besed ter ustreznih številčk. Gašper je dobro odpeljal, prvi smo zaključili in dobili dodatne

točke. Na tretjo igro smo komaj čakali. To je bilo sestavljene grbov iz devetih kock. Prvi smo končali, slika je bila pravilno sestavljena in že smo dobili nove točke. Zadnja igra je bila gasilska vaja. Z vodnim curkom zadevaš odprtino in zbereš čim več vode. Močno smo se trudili in tudi tukaj prvi končali.

Po malici je sledila razglasitev. Le prve štiri ekipe imajo možnost sodelovanja v finalu. Močno smo stiskali pesti in pristali na ... 4. mestu. Hura! Gremo v finale!!

Veliki finale bo v dvorani Tabor, 4. 6. 2015 (op. ur. Lokvanj je šel v tisk pred tem dogodkom), kjer se bodo zbrale vse najboljše ekipe. Močno treniramo in se pripravljamo na ta dan. Pripravili si bomo tudi navijaške panoje, se oblekli v enake majice in spremljali naših deset sošolcev v Maribor. To bo za nas posebno doživetje.

Učenci 4. a

ŠPORTNA FACA

VITA TOLIČIČ

Vita Toličič je učenka devetega razreda, ki smo jo lahko občudovali na mnogih gimnastičnih nastopih in tekmovanjih, nanizala pa je tudi več uspehov. O njeni ljubezni do gimnastike smo ji zastavili nekaj vprašanj ...

Kdaj si začela svojo športno pot?

Ko sem bila stara tri leta sem začela obiskovati predšolski program v gimnastičnem klubu na Ptuju in kmalu napredovala tekmovati sem začela, ko sem začela obiskovati šolo.

Kateri so tvoji pomembnejši dosežki?

Pred kratkim sem se udeležila državnega tekmovanja v orodni gimnastiki in dosegala 4. mesto, skupno smo mladinke dosegle 3. mesto, 4. mesto sem dosegla tudi na šolskem državnem tekmovanju. Leta 2012 smo starejše deklice postale državne prvakinja v akrobatiki, sama sem zasedla 3. mesto. Z državnih tekmovanj s klubom se je nabralo ogromno medalj.

Si se udeležila katerih tekmovanj v tujini?

Ne še.

Kako potekajo treningi, kolikokrat na teden in koliko ur posvečaš gimnastiki?

Treningi so v času tekmovanj izredno naporni. V telovadnici sem vsak dan od 2.5–3 ure (včasih tudi 4). Čeprav je to ogromno časa, mi ni težko in delam z veseljem.

Si si že kot majhna deklica želela trenirati gimnastiko, kdo te je zanjo navdušil?

Ja. Moja sestrlična Tjaša Flanjak me je pogosto vozila v telovadnico in od takrat sem si želela učiti se, napredovati in tekmovati.

Kaj bi želela sporočiti mladim športnikom na naši šoli?

Da naj nikoli ne obupajo, če si nekaj želijo in da cilje dosežemo samo z ogromno vloženega truda in malo sreče (še posebej v gimnastiki).

Pogovarjali sta se: Vita Kuhar in Zala Vedernjak, 9. a

ZANIMIVOSTI

BILI SMO NA JANŠKEM VRHU

V šoli sem si pripravil malico. V Doleni sem videl kmetijo. Ko smo hodili, sem vohal akacijo. Ko smo bili na pol poti, smo malicali. Na vrhu sem videl Ptujsko Goro. Med hojo po hribu navzdol sem padel, a ni bilo nič hudega. Imel sem se zelo dobro.

Bor Drevenšek, 2. c

Zjutraj sem si pripravil nahrbtnik in šel v šolo. V šoli smo šli do avtobusa. Z avtobusom smo se peljali do Dolene. Pot smo nadaljevali peš. Hodili smo po gozdu in v hrib. Ob desetih smo imeli malico. Pot smo nadaljevali do Janškega Vrha. Tam smo si pogledali cerkev in pokopališče. Imeli smo tudi malico. Do avtobusa smo hodili po hribu navzdol. Peljali smo se nazaj do šole.

Andraž Petrovič, 2. c

POHOD PO HALOŠKI PLANINSKI POTI

V četrtek, 14. 5. 2015, smo imeli pohod po Haloški planinski poti. Ob 8.15 smo se zbrali pred šolo. Vreme je bilo oblačno. Pred šolo smo počakali avtobus, ki nas je odpeljal do prostora za malico. Najedli smo se ter se odpravili na pohod. Najprej smo hodili po cesti, nato pa smo zavili na gozdno pot. Povsod smo videli veliko markacij. Prišli smo do drugega postanka, kjer smo imeli pet minut odmora. Nato smo kar nekaj časa hodili po cesti, dokler se nam ni prikazal čudovit razgled, ki smo ga fotografirali. Pot smo nadaljevali po strmih bregovih in dolinah. Med potjo smo šteli markacije in uživali v čudoviti okolici. Po polurni hoji smo utrujeni a zadovoljni prispeli do cerkve na Janškem vrhu. To je bil cilj našega pohoda. Ogledali smo si samo zunanost cerkve. V hiški ob cerkvi smo dobili žig za opravljeno planinsko pot. Počasi smo se odpravili nazaj v dolino, kjer nas je čakal avtobus. Odpeljal nas je nazaj do šole. Še sreča, da nas je dež presenetil šele pred šolo.

Vsako leto se veselim pohoda po Haloški planinski poti, saj me vedno znova očara pogled na Ptujsko polje.

Tjan Novak, 5. a

MLADI ČEBELARJI

Pri Čebelarskem krožku smo se veliko učili o čebelah. Pozimi smo spoznavali življenje čebel, čebeljo družino, zaščito čebel, vrste panjev, čebelarsko opremo.

Vse to pa smo nekega dne spoznali še v živo. Člani ČK smo skupaj z mentorico šli v

čebelnjak, kjer sta nam izkušena čebelarja pokazala in predstavila praktično delo čebelarja.

Oblekli smo si zaščitno opremo, se poučili o prvi pomoči ob piku čebele in šli na delo. Čebelar je odprl panj in vzel ven satnico. Videli smo čebele delavke, matico, trota in celo matičnjak. Čebelar nam je pokazal jajčeca in med. Junija si bomo pogledali še, kako se toči med.

Skoraj vso teorijo, ki smo jo spoznavali pri Čebelarskem krožku, smo videli tudi v praksi. Ta dan je bil zelo poučen. Lepo je biti čebelar!

Žiga Ornik, 5. b

DAN BOJA PROTI POPUŠČANJU SRCA

V petek, 8. 5. 2015, so nam iz predstavniki bolnišnice in Zdravstvenega doma Ptuj prišli predstaviti program ob popuščanju srca. Predstavitve je potekala v atriju šole. Nanjo smo odšli razdeljeni po razredih oziroma oddelkih. Poslušali smo dve različni predstavitvi. Na eni so nam predstavili zdrav način življenja, povedali so nam, kaj je zdrava prehrana in kaj vse moramo delati, da bomo ostali zdravi. V to predstavitev smo se vsi vživeli, saj sta gospod in gospa, ki sta govorila, postavljala različna vprašanja o zdravem načinu življenja.

Na drugi predstavitvi, ki jo je vodil reševalec iz Zdravstvenega doma Ptuj, pa so nam pokazali različne tehnike oživljanja, ki jih bomo mogoče kdaj tudi sami uporabili, da rešimo komu življenje.

Ob koncu predstavitve je reševalec izbral nekoga, na katerem je pokazal kako odreagirati, če vidimo človeka, ki nezavesten leži na tleh.

Manja Dokl, 6. a

ÚTRINKI ÚČENCEV 4. B Z OGLEDÁ RÁZSTÁVE DOBROTE SLOVENSKEH KMETIJ

V petek, 22. 5. 2015, smo se 4. razredi kljub dežju odpravili na zanimiv ogled razstave, ki je bila v Minoritskem samostanu. Predstavljali so različne izdelke, ki jih pridelajo oziroma izdelajo kmetje na kmetijah. Najprej smo bili priča razstavi raznih olj. Nismo pričakovali, da je toliko različnih olj, ki jih lahko narediš na kmetiji. Ste vedeli, da obstaja oljčno olje z marelicami?

Sandro Čeh

Vodička po razstavi nam je pokazala različna olja, sire, skute in potem še razne klobase, salame, pršute, marmelade, sirupe, vina, veliko vrst kruha in različne kekse. Vse je izgledalo zelo okusno. Bilo nam je zelo všeč.

Marcel Krevs, Ina Ostroško, Lan Breznik, Max Kovačič, Ivana Kampuš

Domače izdelke s slovenskih kmetij smo lahko na koncu tudi poskusili. Kar nam je bilo zelo všeč. Odlično je bilo in zelo smo se zabavali.

Anže Šimenko, Filip Fras, Tara Kokol, Jan Kuzma

Na razstavi smo si ogledali tudi kratek filmček s predstavitvijo raznih kmetijskih panog od vinogradništva, sadjarstva, poljedelstva in živinoreje. Na dvorišču so se predstavljale razne kmetije in prodajala različne izdelke. Stojnice so bile polne različnih dobrot.

Katja Čuš, Ana Tumpej

Najbolj so mi bile vseč razne sladice. Od prekrasnih potic do raznovrstnih keksov.

Aljaž Habjanec, Ndue Markaj

Keksi so bili raznih vrst in lepih oblik. Izgledali so tako slastni, da bi jih najraje kar pojedla.

Lara Erbus, Lea Emeršič

Najbolje mi je bilo, ko nam je gospod predstavil staro obrt. S posebnim lesenim pripomočkom je spletel vrv.

Jan Peternelj

Zelo nam je bilo všeč, ko nas je prišel pozdravit sošolkin oče, ki je bil eden od organizatorjev in nas povabil na pogostitev, saj smo bili ob pogledu na vse te dobrrote, res že lačni.

Nuša Krapša, Matija Šeruga, Jakob Ribarič, Jure Petek

SPREHOD SKOZI PTUJSKE ZGODBE

V torek, 24. marca, smo se učenci turističnega krožka udeležili tekmovanja v okviru festivala *Turizmu pomaga lastna glava*. Festival vsako leto pripravlja turistična zveza Slovenije in Zavod Republike Slovenije za šolstvo v sodelovanju s slovensko turistično organizacijo.

Letošnja tema je bila zgodbe o turizmu. Pripravili smo raziskovalno nalogo in tržnico z naslovom *Sprehod skozi ptujske zgodbe*. Na tržnici smo učenci predstavili enodnevni izlet po Ptuj. Skozi zgodbe, ki smo jih napisali učenci sami, smo predstavili vse večje znamenitosti Ptuja. Zgodbe so vsebovale delček zgodovine, nekaj naše domišljije in obilo pustolovskega duha.

Na tekmovanju smo dosegli srebrno priznanje. Na naš turistični produkt smo zelo ponosni, saj smo vanj vložili ogromno truda, energije in časa. Ponosni smo na naš dosežek. Na nas pa sta seveda ponosni tudi naši mentorici Martina Prejac in Elka Mlakar.

Blažka Šalamun in Carina Petrič, 9. a

ZELENJAVA JE KUL

V sredo, 13. maja 2015, smo imeli četrtošolci v šolski jedilnici predavanje Zelenjava je kul.

Gospe iz Ljubljane sta nam pokazali veliko zelenjave (brokoli, ohrovtova glava, korenje, kumarica, bučka, ...). Mi pa smo morali ugibati, katera zelenjava je to in kje jo uporabljamo (npr. korenje v juhi, solati, soku itd.).

Izvedeli smo, katera zelenjava vsebuje vitamin A, B in C. Po predavanju smo iz zelenjave izdelali ljudi, živali, predmete, večina pa le obraz. Na koncu pa smo naše izdelke tudi pojedli.

Ko smo prišli v učilnice, so nam učiteljice razdelile knjižice z recepti, nalogami in zanimivimi podatki. Najbolj nam je bilo všeč, ko smo ustvarjali z zelenjavo in potem to pojedli.

Nika Gregorec 4. c

UTRINKI PROSTOVOLJCEV

6. DAN ZA SPREMEMBE

Na povabilo CID Ptuj, DŠI Most Ptuj, ŠS Center MO Ptuj in Slovenske filantropije smo se pridružili vseslovenski akciji z naslovom 6. dan za spremembe. Letos je potekal pod geslom Ne prepuščaj se toku, spreminjaj tudi ti. Med 23. in 27. marcem 2015 je več kot 250 prostovoljcev iz različnih starostnih skupin izvedlo projekt čiščenja, barvanja in grafitiranja dela železniškega podhoda na železniški postaji Ptuj.

Pri tem ustvarjalnem delu je sodelovala tudi naša šola. V ponedeljek, 23. 3. 2015, se je 15 učencev prostovoljcev pridružilo in pomagalo pri že lani začetni akciji čiščenja, pleskanja in poslikavi dela železniškega podhoda na železniški postaji Ptuj. Letošnja novost je bila predstavitev poklica slikopleskar.

Naši prostovoljci so v šoli iz filca izrezali rumene ribice, ki so jih nosili in razdelili ostalim prostovoljcem, ki so sodelovali v akciji. Rumene ribice so simbol Dneva za

spremembe.

5 učencev prostovoljcev pa se je udeležilo v petek, 27. 3. 2015, zaključka akcije, kjer so pokazali rezultate svojega dela in nešteto ribic, ki plavajo v podhodu.

Veseli smo bili, da smo sodelovali v projektu in dali delu našega mesta prijaznejšo podobo. Skupaj spreminjamo lažje!

Sonja Pučko, mentorica prostovoljstva